

[Chr. Madsen.]

kr. eller en samlet pension på ca. 17.500 kr. og fuld folkepension til en arbejdsindtægt på ca. 12.000 kr. eller en samlet pension på ca. 20.000 kr. og fuld folkepension til en privatpensionist med en privatpension på 19.000 kr. eller en samlet pension på ca. 27.000 kr.

Vi mener, at disse fradragsregler vil være så fordelagtige for alle parter, at der ikke vil være grund til megen kritik. Som vi har skrevet i betænkningen, mener vi, at der inden 1970 vil komme forslag om et loft for pensionernes størrelse; vi vil selv ved senere lejlighed stille forslag herom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1, 2, 7-10, 12 og 16, og anbefale, at man stemmer imod ændringsforslagene nr. 4, 5, 11 og 13.

Iver Poulsen: Undertitlen på det foreliggende forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension er: om folkepension uden indtægtsregulering og om pensionstillæg m. v., og populært kaldes lovforslaget forslag om fuld folkepension, hvilket i virkeligheden vil sige, at lovforslaget går under falsk varebetegnelse. Det vil nemlig ikke indføre fuld folkepension, altså samme folkepension til alle uden indtægtsregulering.

Vi anerkender gerne, at det ændringsforslag, der ophæver den oprindeligt foreslåede forskelsbehandling af de mennesker, der har foretaget og i fremtiden vil foretage en opsparing ved tegning af indekskontrakter, er en forbedring af lovforslaget, fordi det fjerner en oplagt urimelighed, men tilbage bliver stadig et forslag, der nok gradvis ophæver den eksisterende indtægtsregulering, men til gengæld gennem pensionstillægget indfører en ny, og det vil sige, at vi ikke er kommet et skridt videre mod det mål, der altid har været de uafhængiges, nemlig samme pension til alle her i landet uden hensyn til stand, stilling eller økonomiske forhold. Endvidere betyder den nye indtægtsregulering, at mange mennesker stadig straffes på deres folkepension, hvis de har foretaget en vis opsparing, eller hvis de kan og ønsker efter pensionsalderen at udføre et eller andet arbejde, der indbringer dem blot en beskedent indtægt ved siden af pensionen;

og det er ikke blot urimeligt over for dem, det går ud over, men det er også samfundsmæssigt forkert efter vor opfattelse at straffe arbejdsomhed og opsparing på den måde og at fastholde meningsløse økonomiske skillelinjer i befolkningen.

Når man vil gennemføre store kostbare reformer, er der i alt fald to spørgsmål, som reformatorerne må have pligt til at undersøge og besvare, nemlig hvad reformerne koster, og hvordan udgifterne skal dækkes.

Det første spørgsmål har vi fået svar på. Det vil betyde en merudgift på ca. 572 mill. kr., når den foreslåede ændring i folkepensionen er gennemført i 1970, men hvordan disse mange penge skal skaffes, vil regeringen vente med at tage stilling til, indtil udgifterne melder sig. Jeg ser nok, at den halve procents forhøjelse af folkepensionsbidraget, som blev gennemført i forbindelse med helhedsløsningen, beregnes at kunne dække udgifterne indtil 1967, men derefter er det et ubesvaret spørgsmål, hvordan pengene skal skaffes, og det er efter vor opfattelse en højst påfaldende fremgangsmåde. Det burde anstændigvis være således, at regeringen, samtidig med at den gennemfører kostbare reformer, der vil betyde en økonomisk belastning i fremtiden, også viser sig så ansvarsbevidst, at den samtidig anviser, hvordan de nødvendige penge til reformen skal skaffes. Regeringens fremgangsmåde er let, for det er let at lave kostbare reformer uden at bekymre sig om, hvordan udgifterne dertil skal dækkes, når de ad åre melder sig, men det er ingen betryggende fremgangsmåde.

Jeg ser i betænkningen, at VK-partiernes repræsentanter i udvalget har været opmærksom på dette forhold, men har slået sig til tåls med en forventning om, at loven tages op til revision senest i folketingsåret 1966-67, og at det er denne forventning, der forårsager, at de to partier ikke har stillet ændringsforslag vedrørende dækning af udgifterne efter udløbet af perioden indtil 1967. Men denne forventning ændrer jo ikke noget i det påfaldende forhold, at man i dag ikke har taget stilling til, hvordan udgifterne skal dækkes inden for det åremål, der lovgives for, og det er jo det, der er spørgsmålet. Er den udgiftskrævende reform først gennemført, er det naturligvis de ansvarliges pligt at skaffe dækning for udgifterne, men